

BREDASCHIE

COURANT.

Staat-, Letterkundig- en

Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Woensdag

8 Februarij.

BRENDNAKING

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A.

Brengen ter kennis der daarbij belanghebbende Ingezetenen, dat met de gewone rondreize door de Landmeesters van het Kadaster tot het doen der openbaringen en metingen over dezen jare, op den 1sten Maart aanstaande, zal worden aangevangen, en dat een iegelijk welke eenige uitmatingen of wijzigingen van gronden omzettingen heeft te doen, van de tegenwoordigheid des Landmeesters in de Gemeente kan gebruik maken om dezelve te laten heroverzichten.

Breda, den 6. Februarij 1837.

DE ROY, Vt.
Ter ordonnantie van denzelfden,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK

PARIS, den 5den Februarij.

Gisteren heeft de commissie die met het onderzoek van de voorgedragen wet omtrent de verspreiding van de pest is belast, hare eerste zitting gehouden op het hof van de Driehonderd met algemeene stemmen, op een na, tot president der commissie verkozen. De heer Salomon is tot secretaris benoemd. De benoeming van den heer Dupin tot president, beschouwen de tegenstanders van het ontwerp als een voorloopige proeve van het lot dat de wet bij de behandeling in de kamer te wachten staat.

Van den kant der vrienden van het ministerie geeft men zich vele moeite om het ontwerp bij de andersdenkende leden der kamer smakelijk te maken. Voorts vindt men altijd nog lieden die meenen dat bij de openbare behandeling der wet een der ministeriele leden met het voorstel voor den dag zal komen, ten minde het bezwaar der afscheiding weg te ruimen, om de niet militair zijnde misdadigen met soldaten in een zaak betrokken voor den krijgsraad te reet te stellen, en dat de wet de openbare bedoeling zou niet alleen van de leden des ministeries, die de voorwaarde naar van het regeringsbevelen te durven doen, maar ook van den maarschalk Soult, ja, dat zelfs de hertog van Orleans en de Koning er dienovereenkomstig over dachten. Te dikwijls evenwel is de naam en het gevoel des Konings ongepast of ten opzichte in de schaal geworpen, dan dat men hier aan dit zeggen veel vertrouwen zou mogen geven; doch, als een daadzaak wordt opgemerkt, dat degenen die het voorgedragen ontwerp met de meeste warmte verdedigen, zich ook voordeel uitlaten voor het betrekken zoo van burgers als van militairen voor den krijgsraad. De ministeriele bladen leggen zich overigens er steeds op toe, om de uitvoerbaarheid van het ontwerp te betoogen, tegen de niet weg te redeneren bezwaren inbrengende, dat men van de wet een zoo gematigd mogelijk gebruik zoude maken, en indien het doel bereikt was, naar zelfs door de niettoepassing, als in onbruik laten komen.

De heer Molé is van de heerschende ziekte wederom hersteld. De heeren Persil en Duchatel zijn daaraan nog lijdende.

De maarschalk Clausel is eindelijk te Parijs gekomen en heeft heden een gehoor bij den hertog van Nemours gehad. De laatste is, zegt men, sedert den togt van Constantine ernstig en etel geworden.

Men spreekt veel van een groot bal dat door lord Pembroke zal worden gegeven, en waarop de hertogen van Orleans en Nemours zouden verschijnen. Daar de hertog van den genoemden Britschen lord gewoonlijk door de legitimistische families der voorstad St. Germain bezocht worden, wekt de verschijning der Prinsen aldaar eenige bevreesing.

Men wil dat de Kroonprins van Pruisen dit jaar Parijs zal komen bezoeken. De pruisische minister van buitenlandsche zaken Mucron, met wien de heer Guizot steeds in correspondentie staat, had aan den laatste zulks gemeld.

Voor weinige dagen werd verzekerd dat het gouvernement geweigerd had uit eigen fondsen onderstand aan het vreemde leger in Spanje te verleenen. Thans heet het wederom, dat het bestuur eindelijk bewilligd had aan het genoemd korps dertigduizend onderstand te verstrekken, als het engelsch gouvernement aan het Britsch legerioen doet toekomen.

Van de spaansche grenzen heeft men heden geene nadere berichten.

ENGLAND

Londen, den 4den Februarij.

De Parlementsittingen hebben, na den dag der opening, nog niet veel van algemeen belang opgeleverd. Gisteren is het antwoord des Konings op het adres medegedeeld, dat in zeer korte bewoordingen van dankbetuiging vervat is. In het huis der Gemeenten is over en weder met veel levendigheid gesproken over de nationale associatie te Dublin, waarentrent de heer Goulburn verlangde dat lord Russell, even als door lord Melbourne in het Hoogerhuis geschied was, verklaren zou dat hij er zijne medewerking niet aan hechtte; dan zijne Lordschap heeft gewild om de daerom te verklaren, waartoe, zeide hij, zich eerst daags eene meer geschikte gelegenheid zou opdoen. Ook is door den heer Roebuck de questie der stemming bij balotage reeds weder voorloopig ter sprake gebracht.

Gisteren heeft eene deputatie uit de Dissenters, uit ruim twee honderd personen bestaande, onder welke men den heer Hunt en verscheidene andere Parlementsleden opmerkte, zich naar den eersten minister Melbourne begaven, om hem de belangen hunner committenten aan te bevelen.

De influenza is in deze hoofdstad aan het afnemen, doch heerscht thans sterk in de naburige graafschappen. Ook te Dublin zijn daardoor zeer vele lieden aangetast.

De Koningin van Portugal heeft de vergadering der buitengewone cortes den 26sten Januarij met een aanspraak geopend waarin zij vooral ook aan de lotwisseling herinnerde die Portugal in de laatste jaren, ten aanzien van deszelfs staatsregeling, heeft ondergaan, en lof toezwaait aan haren vader, dom Pedro, voor hetgeen hij voor Portugal gedaan heeft. Vervolgens noemde de koningin het tijdperk der regering van dom Miguel, haaroom, een tijdperk van rampen en gruwelen, waarover zij zou zwijgen om geene nog versche wonden open te rijten. Zij nutter den wensch dat de wijsheid der cortes waarop het minnende Portugeesch volk, als middel van herstel voor deszelfs rampen en lijden, eeniglijk het oog gevestigd hield, die veranderingen en wijzigingen in de grondwettige instellingen zou daartstellen, die door de nieuwe behoeften en verkregene kennis van het tegenwoordig tijdperk gevorderd werden. Over de betrekkingen en blikten van vriendschap der met haar verbondene mogendheden, liet zij zich ten slotte met een enkel woord uit.

Men wilde uit den toon der aanspraak de verlegenheid hantieren, waarin de koningin of hare raadslieden zich bevonden, ten aanzien der wijze, hoe zich over de jongste staatkundige bewegingen te Lissabon uit te laten.

De gemaal der Koningin, Prins Ferdinand van Saksen-Coburg, die reeds vroeger in de straten van Lissabon verongelukkig hoort heeft geleden, is den 25sten Januarij aldaar meer ernstig aangerand. In den namiddag van dien dag keerde hij te paard, gezeten, en van eenige Engelsche officieren en Portugeesche edellieden vergezeld, van eenen paardenwedloop, dien hij in de nabijheid der stad had bijgewoond, naar het paleis de las Necessidades terug, toen in de straat do Sacramento, een persoon, die hem blikbaar had opgewacht, een grooten steen naar het hoofd van den Prins wierp. Gelukkig werd hij niet getroffen. De aanrander vlugte dadelijk en wilde in een huis binnendringen, doch in zijne eijf om te ontkomen stak hij zijn hand door het glas der deur, en kwetste zich vrij gevoelig. Hij werd dadelijk door iemand uit het gebouw naar de Prinsen gegrepen, en nog in zijne tegenwoordigheid overleed. De vraag, wat hem tot zulk een aanval tegen den persoon van de Koninklijke Hoogheid had kunnen bewegen, antwoordde hij zeer koelbloedig: »Niets spijt mij, dan dat ik geen geweer bij de hand had, om hem in eens naar de andere wereld te zenden.« De misdadiger werd daarop naar de gevangenis gebracht. Het bleek spoedig, dat hij een Franschman was, Mercer geheten. Hij was niet lang geleden als luitenant bij de troepen der Portugeesche Koningin had gediend. Er is eenig vermoeden, dat hij in de haren gekrenkt is. Hij was weinige dagen te voren, op den 17den, aan het Koninklijk paleis verschenen, en had van den kamerheeren verhaald, dit in een door hem opgegeven huis te Lissabon kamenzweeters bijeen waren, die de Koningin vermoorden genden dag, als zij naar de opera reed, wilden vermoorden. Het onderzoek kon men echter geen spoor van zulk een plan ontdekken vinden, terwijl de antwoorden, door Mercer, op naar hem gestelde vragen, zoo verward waren, dat men toen reeds had vermoend, of hij wel goed bij zijne zinnen was.

